

عنوان مقاله:

بررسی کارایی مصرف نور و نیتروژن حاصل از تثبیت بیولوژیکی در کشت مخلوط سویا و کنجد

محل انتشار:

فصلنامه به زراعی کشاورزی، دوره 24، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رحمت عباسی - نویسنده مسئول، گروه زراعت، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران. رایانامه: r.abasi@sanru.ac.ir

میثم نامداری - گروه زراعت، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران. رایانامه: m.namdari.stu@sanru.ac.ir

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه رقابت گیاه سویا و کنجد در نسبت های مختلف کشت مخلوط به روش جایگزینی، آزمایشی به صورت طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری در سال زراعی ۱۳۹۷-۹۸ اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل نسبت های کاشت ۱۰۰:۰، ۷۵:۲۵، ۵۰:۵۰، ۲۵:۷۵ و ۰:۱۰۰ (به ترتیب کنجد- سویا) بودند. نتایج نشان داد نسبت های مختلف کاشت اثر معنی داری بر درصد نیتروژن حاصل از تثبیت بیولوژیکی و کارایی مصرف نور دارد. در بین نسبت های مختلف کاشت بیش ترین مقدار تثبیت بیولوژیکی نیتروژن مربوط به مرحله ۹۰ روز پس از کاشت بود و نسبت کاشت ۷۵:۲۵ و ۲۵:۷۵ به ترتیب با میانگین ۵۹/۷۵ و ۶۷/۴۲ درصد دارای بیش ترین و کم ترین میزان فعالیت بودند. علاوه بر مطالب مذکور بیش ترین برآیند کارایی مصرف نور در کشت مخلوط مربوط به مرحله ۱۲۰ روز پس از کاشت بود. در این مرحله برآیند کارایی مصرف نور در نسبت های کاشت ۷۵:۲۵ و ۵۰:۵۰ به ترتیب ۳/۲ و ۹۲/۱ گرم بر مگاژول در روز بود. بیش ترین نسبت برابری زمین نیز متعلق به نسبت کاشت ۵۰:۵۰ (کنجد- سویا) با میانگین ۱۲/۱ بود. در نهایت افزایش کارایی مصرف نور در نسبت کاشت ۷۵:۲۵ و ۵۰:۵۰ نقش مهمی در افزایش قابلیت تثبیت بیولوژیکی گیاه سویا و بهبود کارایی کشت مخلوط داشت.

کلمات کلیدی:

روش جایگزینی، سویا، مرحله رشد، نسبت برابری زمین، نسبت کاشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1570898>

